

De G4-richtlijnen voor duurzaamheidsverslaggeving

Belangrijk om te weten:

- ▶ Het Global Reporting Initiative (GRI) heeft de G4 Sustainability Reporting Guidelines (hierna: de Richtlijnen) uitgebracht om betere duurzaamheidsverslaggeving te stimuleren. Daar profiteren zowel de verslaggevende organisaties als hun stakeholders van.
- ▶ Na 31 december 2015 dienen uitgebrachte verslagen in overeenstemming met de Richtlijnen te worden opgesteld.
- ▶ De Richtlijnen sluiten zoveel mogelijk aan bij andere internationale standaarden, zoals de Ten Principles van het Global Compact van de Verenigde Naties.
- ▶ In de Richtlijnen wordt beschreven hoe een verslaggevende organisatie materiële aspecten dient vast te stellen en wordt uitgelegd hoe grenzen moeten worden bepaald, zodat de organisatie rapporteert over de effecten die daadwerkelijk van belang zijn.
- ▶ Organisaties hebben bij hun verslaggeving in overeenstemming met de Richtlijnen de keuze uit twee opties.
- ▶ De nieuwe Disclosure on Management Approach (DMA) beschrijft hoe een organisatie met haar materiële aspecten omgaat.
- ▶ Het GRI beveelt verslaggevende organisaties aan om opdracht te geven tot het verstrekken van externe assurance ten aanzien van hun duurzaamheidsverslag.

Inleiding

In mei 2013 heeft het Global Reporting Initiative (GRI) de vierde generatie richtlijnen voor duurzaamheidsverslaggeving uitgebracht: de GRI G4 Sustainability Reporting Guidelines. De ontwikkeling van deze nieuwste versie aan de Richtlijnen heeft meer dan tweeënhalf jaar in beslag genomen. Er is input gevraagd aan een brede kring belanghebbenden, zoals werkgroepen van deskundigen en het algemene publiek.

EY heeft bij de ontwikkeling van de Richtlijnen een belangrijke rol gespeeld. Denise Esdon, partner bij EY, zit het GRI Technical Advisory Committee voor, EY was lid van het G4 Consortium en een aantal EY-professionals zijn bij het secretariaat van het GRI gedetacheerd geweest.

Het eerste doel van de Richtlijnen is het bieden van een wereldwijd raamwerk waardoor een standaardaanpak mogelijk is van transparante en consistente duurzaamheidsverslaggeving. Het tweede, niet minder belangrijke doel, is het stimuleren van organisaties om tot relevantere en geloofwaardigere duurzaamheidsverslaggeving te komen door zich te richten op de onderwerpen die voor hun onderneming en hun voornaamste stakeholders van materieel belang zijn.

In deze brochure leest u over de belangrijkste kenmerken van de Richtlijnen en hoe EY u bij de implementatie van de Richtlijnen ter zijde kan staan.

Nieuwe opzet en indeling

De Richtlijnen zijn deze keer in twee delen verschenen. Zo is het eenvoudiger om de verslaggevingseisen en de bijbehorende aanwijzingen uit elkaar te houden. Deel 1, getiteld *Reporting Principles and Standard Disclosures*, bevat de verslaggevingseisen en de standaardtoelichtingen, evenals de criteria die een organisatie dient toe te passen om overeenkomstig de Richtlijnen te kunnen rapporteren. Deel 2 is getiteld *Implementation Manual* en bevat aanwijzingen voor de verslaggeving en voor het interpreteren van de eisen. Bij het opstellen van een duurzaamheidsverslag dient een organisatie van deze aanwijzingen gebruik te maken.

De Richtlijnen zoeken zoveel mogelijk aansluiting bij andere internationaal erkende standaarden. Zo wordt er verband gelegd met de *Ten Principles* van het Global Compact van de Verenigde Naties (2000), de *Guidelines for Multinational Enterprises* van de OESO (2011) en de *Guiding Principles on Business and Human Rights* van de Verenigde Naties (2011).

De inhoud van het duurzaamheidsverslag

Rapporteren over materiële aspecten

In de Richtlijnen wordt duidelijk gemaakt dat de toepassing van de principes verplicht is wanneer een organisatie een duurzaamheidsverslag opstelt. Verder wordt de toepassingsvolgorde van de principes nader toegelicht. De verslaggevingsprincipes zijn sinds de publicatie van de voorgaande G3- en G3.1-richtlijnen niet veranderd, maar in de huidige Richtlijnen is het proces geactualiseerd waarmee de inhoud van het verslag moet worden bepaald. Er wordt duidelijker aangegeven hoe de materiële aspecten en de mogelijke effecten ervan moeten worden vastgesteld.

Een organisatie dient de inhoud van haar duurzaamheidsverslag dan ook te bepalen door:

- ▶ relevante onderwerpen vast te stellen en de effecten ervan op haar activiteiten, producten, diensten en relaties te analyseren, ongeacht of deze effecten zich binnen de organisatie voordoen, daarbuiten of beide;
- ▶ de grenzen vast te stellen die bepalen of de effecten zich binnen de organisatie voordoen of daarbuiten;
- ▶ op grond van de materialiteit van de aspecten prioriteit aan te brengen om vast te stellen over welke aspecten wordt gerapporteerd en in welke mate;
- ▶ een toelichting te verschaffen over de management approach en de indicatoren die met de materiële aspecten verband houden.

Criteria voor overeenstemming met de Richtlijnen

De verschillende toepassingsniveaus uit de G3-richtlijnen zijn komen te vervallen. Onder stakeholders leefde bezorgdheid dat de toepassingsniveaus verkeerd zouden worden opgevat, namelijk als opinie ten aanzien van de kwaliteit van het verslag, of als indicator van de duurzaamheidsprestaties van de organisatie. De niveaus zijn vervangen door criteria waaraan een organisatie bij duurzaamheidsverslaggeving in overeenstemming met de Richtlijnen dient te voldoen.

De Richtlijnen bieden de keuze tussen twee afzonderlijke opties waarmee een organisatie kan aantonen dat haar duurzaamheidsverslag aan de Richtlijnen voldoet. Het gaat om de core option en de comprehensive option.

▶ De core option

Deze optie bevat de wezenlijke elementen van een duurzaamheidsverslag en biedt de achtergrond waartegen een organisatie rapporteert over haar bedrijfseconomische, milieu-, maatschappelijke en governance prestaties. Voor ieder vastgesteld materieel aspect dient ten minste één indicator te worden gerapporteerd.

▶ De comprehensive option

Naast de elementen van de core option verlangt deze optie een aantal extra toelichtingen over de strategie, governance, ethiek en integriteit van de organisatie. Voor ieder vastgesteld materieel aspect dienen alle indicatoren te worden gerapporteerd.

Los van omvang, sector of locatie, kiest iedere organisatie de optie die het beste bij de eigen verslaggevingsbehoeften aansluit. De verwachting dat organisaties na verloop van tijd van de core option op de comprehensive option zullen overschakelen, wordt niet uitgesproken. Niettemin zullen bepaalde organisaties daar wel voor kiezen naarmate ze meer ervaring met dit soort verslaggeving opdoen of omdat ze vinden dat de tweede optie beter op de behoeften van hun stakeholders aansluit.

Alleen wanneer een organisatie aan alle eisen voor één van beide opties heeft voldaan en een GRI-inhoudsopgave in het voorgeschreven formaat in haar verslag heeft opgenomen, mag zij claimen dat haar duurzaamheidsverslag in overeenstemming met de Richtlijnen is opgesteld.

In de Richtlijnen wordt erkend dat een organisatie in uitzonderlijke gevallen niet alle gegevens kan vermelden.

In dergelijke gevallen dient in het verslag duidelijk te worden aangegeven welke vereiste gegevens niet zijn vermeld en dient daarvoor een verklaring, te kiezen uit een lijst in de Richtlijnen, te worden opgenomen.

Een organisatie die de Richtlijnen gedeeltelijk toepast, kan ervoor kiezen om te vermelden dat haar verslag standaardtoelichtingen uit de GRI-richtlijnen voor duurzaamheidsverslaggeving bevat. Wel moeten de toelichtingen worden opgesomd, met een verwijzing naar de plaats ervan in het duurzaamheidsverslag. Voor organisaties die in het kader van bepaalde regelgeving specifieke indicatoren dienen te rapporteren of organisaties die voor het eerst rapporteren en een langere overgangsperiode nodig hebben voordat ze volledige naleving kunnen claimen, kan dit een nuttig alternatief zijn.

Disclosure on Management Approach

De Disclosure on Management Approach (DMA) geeft een organisatie de gelegenheid om te beschrijven hoe zij met materiële effecten op economie, milieu en maatschappij omgaat.

De Richtlijnen schrijven voor alle vastgestelde materiële aspecten een generieke, qua opzet en indeling uniforme, DMA voor. Het management dient voor ieder materieel aspect aan te geven:

- ▶ waarom en vanwege welke effecten het materieel is;
- ▶ hoe de organisatie ermee omgaat, bijvoorbeeld door het huidige proces, de strategie, de doelen of de toezeggingen te beschrijven; en
- ▶ op welke wijze het management de doelmatigheid van zijn aanpak beoordeelt, evenals de uitkomst van die beoordelingen en eventuele doorgevoerde aanpassingen.

Voor ieder vastgesteld materieel aspect dat in de Richtlijnen aan de orde komt, dienen DMA-gegevens te worden vermeld.

Nieuwe en herziene toelichtingen

Op een aantal gebieden schrijven de Richtlijnen nieuwe en herziene toelichtingen voor, in reactie op de toegenomen aandacht die stakeholders en toezichthouders aan de betreffende aspecten besteden. Het gaat om de volgende onderwerpen:

Governance

- ▶ De bestuursstructuur van de organisatie, met inbegrip van commissies van het hoogste toezichthoudende orgaan;
- ▶ Vermelding van eventuele commissies die verantwoordelijk zijn voor de besluitvorming ten aanzien van effecten op economie, milieu en maatschappij.

Wanneer een organisatie volgens de comprehensive option rapporteert, dienen er extra gegevens te worden vermeld.

Toeleveringsketen

- ▶ Een beschrijving van de toeleveringsketen van de organisatie;
- ▶ Een analyse van de effecten van de toeleveringsketen en hoe daarmee wordt omgegaan.

Bij de te beschrijven effecten gaat het onder andere om arbeidsomstandigheden, mensenrechten en het milieu.

Ethiek en integriteit

- ▶ De normen en waarden, beginselen en gedragsnormen binnen de organisatie, zoals een gedragscode en een ethische code.

Specifieke standaardtoelichtingen

Verder zijn er specifieke standaardtoelichtingen toegevoegd ten aanzien van corruptiebestrijding, broeikasgasemissies en energie. Deze toelichtingen worden verlangd wanneer de betreffende aspecten als materieel zijn aangemerkt.

Sectorspecifieke toelichtingen

De inhoud van de voorheen door het GRI gepubliceerde tien sector-specifieke supplementen is herschikt, zodat ze samen met de Richtlijnen kunnen worden gebruikt. Daarbij is de benaming veranderd in 'sector-specifieke toelichtingen'. Een organisatie dient zowel de algemene toelichtingen te geven als de sectorspecifieke (als die op haar sector van toepassing zijn), om te kunnen claimen dat haar verslag in overeenstemming met de Richtlijnen is opgesteld.

Externe assurance

Het GRI beveelt verslaggevende organisaties nog steeds aan om opdracht te geven tot het verstrekken van externe assurance ten aanzien van hun verslag. Dat is echter niet vereist om te kunnen claimen dat een duurzaamheidsverslag in overeenstemming met de Richtlijnen is opgesteld. Het +-teken, dat op externe assurance ten aanzien van een duurzaamheidsverslag wees, is in de nieuwe Richtlijnen komen te vervallen, aangezien het diverse soorten externe verificatie of assurance niveaus suggereerde. Organisaties kunnen nu via indicator G4-33 in combinatie met de assurance verklaring aangeven of en in welke mate er externe assurance is verkregen.

Ingangsdatum en overgang

De Richtlijnen gelden voor verslagen die na 31 december 2015 worden uitgebracht. Daarmee beschikken verslaggevende organisaties over twee verslagjaren voor de overgang naar de Richtlijnen. Vervroegde toepassing is toegestaan. Organisaties die voor het eerst over duurzaamheid rapporteren, wordt geadviseerd de Richtlijnen te gebruiken, ook al kunnen ze de eerste verslagjaren nog geen volledige naleving claimen.

Geïntegreerde verslaggeving

Geïntegreerde verslaggeving is een opkomende trend op het gebied van verslaggeving. Middels een geïntegreerd verslag communiceert een organisatie beknopt over hoe de strategie, governance, prestaties en vooruitzichten leiden tot waardecreatie in de tijd. Hoewel de doelstellingen van duurzaamheidsverslaggeving en geïntegreerde verslaggeving verschillend kunnen zijn, vormt duurzaamheidsverslaggeving een intrinsiek onderdeel van geïntegreerde rapportage. Duurzaamheidsverslaggeving is fundamenteel voor het geïntegreerde denken en rapportageproces in het verstrekken van belangrijke input bij het identificeren van de materiële onderwerpen, strategische doelstellingen en de beoordeling van de mogelijkheid om deze doelstellingen te bereiken en waarde te creëren in de tijd.

Wat betekent dit voor u?

- ▶ Door de nadruk op materialiteit, rapporteert u die informatie die voor uw onderneming en uw stakeholders van vitaal belang is.
- ▶ Doordat u rapporteert over de duurzaamheidseffecten die daadwerkelijk van belang zijn, brengt uw verslag een strategischere en gerichtere boodschap over.
- ▶ Ook organisaties die voor het eerst over duurzaamheid rapporteren wordt geadviseerd de Richtlijnen te hanteren, ook al voldoet het verslag over de eerste verslagperiode niet aan alle eisen die worden gesteld aan de opties voor het rapporteren in overeenstemming met de Richtlijnen.
- ▶ Organisaties die meer ervaring met duurzaamheidsverslaggeving hebben, wordt aangeraden het materialiteitsbeginsel te hanteren om na te gaan wat voor hen materieel is.
- ▶ Doordat de Richtlijnen duidelijker en vaktechnisch beter zijn, is het verkrijgen van externe assurance eenvoudiger.

Hoe kan EY u helpen?

Wij kunnen u op de volgende gebieden ondersteunen:

- ▶ Strategie en governance op duurzaamheidsgebied opzetten;
- ▶ Een materialiteitsanalyse uitvoeren;
- ▶ Stakeholders raadplegen ten aanzien van hun verwachtingen en belangen;
- ▶ Gap-analyse GRI G4 --> Wat moet er nog gebeuren voordat GRI G4 wordt nageleefd?
- ▶ Aan de hand van leading practices systemen, processen en beheersingsmaatregelen voor prestatiemeting opzetten en doorvoeren;
- ▶ Het duurzaamheidsverslag van uw organisatie opstellen;
- ▶ GRI G4 assurance readiness --> Is uw organisatie of G4-verslag klaar voor een assuranceopdracht?
- ▶ Assurance bij uw GRI G4-verslag;
- ▶ Gap-analyse geïntegreerde verslaggeving en GRI G4 --> Wat moet er nog gebeuren voordat zowel GRI G4 als de richtlijnen voor geïntegreerde verslaggeving worden nageleefd?

EY Cleantech and Sustainability Services

Neem voor meer informatie over de Richtlijnen en andere duurzaamheids- en cleantech-diensten van EY contact op met:

Franc van den Berg

Partner Cleantech and Sustainability Services
+ 31 6 21251023
Franc.van.den.berg@nl.ey.com

Carolien Gadella-van Wersch

Senior Manager Cleantech and Sustainability Services
+31 6 212 525 55
carolien.van.wersch@nl.ey.com

Annechien ten Brink

Manager Cleantech and Sustainability Services
+ 31 6 29 08 33 72
Annechien.ten.brink@nl.ey.com

EY | Assurance | Tax | Transactions | Advisory

Over EY

EY is wereldwijd toonaangevend op de gebieden assurance, tax, transaction en advisory services. Met de inzichten en de hoogwaardige diensten die wij bieden, dragen wij bij aan het versterken van het vertrouwen in de kapitaalmarkten en economieën overal ter wereld. Wij brengen uitmuntende leiders voort, die door samen te werken onze beloften aan al onze stakeholders waarmaken. Daarmee spelen wij een cruciale rol bij het creëren van een beter werkende wereld voor onze mensen, onze cliënten en de maatschappij.

De aanduiding 'EY' verwijst naar de wereldwijde organisatie en mogelijk naar een of meer lidfirma's van Ernst & Young Global Limited ('EYG'), die elk een afzonderlijke rechtspersoon zijn. EYG is een UK company limited by guarantee en verleent zelf geen diensten aan cliënten. Voor meer informatie over onze organisatie, kijk op www.ey.com/nl.

Over de assurediensten van EY

Gedegen en onafhankelijke assurance biedt essentiële informatie voor beleggers en andere stakeholders, een helder en krachtig uitgangspunt voor auditcommissies en tijdige, constructieve input voor het management. Aan de basis van de kwaliteit van onze accountantscontrole staan de 60.000 assurance-professionals, die al voor menige toonaangevende mondiale onderneming accountantscontroles hebben verzorgd. Door steeds de juiste multidisciplinaire teams samen te stellen waarmee de meest complexe vraagstukken kunnen worden opgelost, bieden wij cliënten overal ter wereld een uniforme accountantscontrole met gebruikmaking van een bewezen mondiale methodologie en de nieuwste hoogwaardige controlehulpmiddelen. We laten u gebruikmaken van onze wereldwijde ervaring in uw sector, onze diepgaande inhoudelijke kennis en de laatste inzichten binnen ons vakgebied. Zo maakt EY het verschil.

© 2016 EYGM Limited.

Alle rechten voorbehouden.

155010120

ED None

Deze informatie is slechts voor algemene informatieve doeleinden vervaardigd. Er kan derhalve niet in dezelfde mate op worden gesteund als op boekhoudkundige, fiscale of andersoortige advisering. Wend u voor specifieke adviezen tot uw eigen adviseurs.

ey.com/CCaSS